757/06

Den 9. oktober 2006 blev i sag nr. 68.066:

xxxx xxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxx

xxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter nu afdøde forsikringstager, der via Fagligt Fælles Forbund havde fritidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved dets advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde samt over selskabet afvisning af at dække forsikringstagerens og boets udgifter til advokat.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at ulykkestilfældet er fremkaldt ved selvforskyldt beruselse, hvorfor tilfældet er undtaget forsikringsdækning.

Forsikringstageren blev den 10/6 2005 klokken 14:30 påkørt af en personbil, da han kom kørende på sin knallert.

Af politirapporten fremgår bl.a.:

> "***Gerningsstedet*** er N. V.gade ud for ejendommen nr. 20, V., i B. kommune. N. V.gade er asfalteret og nordøst-sydvest gående.
> Kørebanen er 6 m bred og afgrænset i begge sider af ca. 1 m bredt asfalteret fortov, der er hævet i niveau til kantstenshøjde.
> Langs nordlige fortov er der bevoksning, som reducerer oversigtslængden lidt mod nordøst.

Kørebanen er forsynet med længdeafmærkning Q 44 - dobbelt fuldt optrukne spærrelinier.

Ejendommen nr. 20 er et parcelhus med tilliggende gartneri.

Indkørslen er 6.8 m bred og asfalteret, samt let stigende op mod N. V.gade, hvortil der er pålagt yderligere asfalt op mod fortovet og indmundingen i N. V.gade.

***Undersøgelse*** på stedet viste, at part 1 var kommet kørende ad indkørslen fra arealet ved nr. 20 mod N. V.gade.

Part 2 var komme kørende på fortovet ad N. V.gade i sydvestlig retning.

Part 1's forende var kommet ind over den første del af fortovet, hvor det i venstre hjørne blev strejfet af part 2's knallert.

På part 1's forreste venstre kofanger-hjørne sås ridser efter part 2 påkørsel, ligesom forreste nummerplade var bøjet lidt ud.

Køretøjet skønnedes at have været i lovlig stand forud for uheldet og kunne køre fra stedet ved egen kraft.

Part 2's knallert henlå på kørebanen, 9.6 m sydvest for indkørslen, hvor det var standset efter påkørslen.

Knallerten havde ved påkørslen og slag mod asfalten pådraget sig flere ridser, ligesom bagagekassens låg var revet af. Den skønnedes at have været i lovlig stand forud for uheldet.

På og ved fortovskanten fra 2.9 til 3.5 og fra 4.1 til 4.2 m sydvest for indkørslen sås henholdsvis et 60 cm og et 10 cm lange skrabemærker i asfalt og fortovets kantflise."

Modparten har til politirapporten afgive forklaring:

"Part 1, forklarede under iagttagelse af rpl.s 752, stk. 1, at han førte sin personbil af indkørslen til N. V.gade 20 og frem mod N. V.gade. Afhørte fortsatte med forenden ud på fortovet idet han skulle langt frem for at have oversigt til venstre ad N. V.gade. Det var hans hensigt at foretage svingning til venstre ad N. V.gade. Da han fik forende ud på fortovet blev han ramt af part 2.

Denne ramte ind i part 1's venstre forreste hjørne og væltede om på kørebanen. Part 2 faldt ved sammenstødet ud på kørebanen, hvor han slog hovedet i asfalten.

Afhørte så ikke part 2 før uheldet, men han var sikker på, at part 2 kørte på fortovet og han ikke havde styrthjelm på.

Afhørte holdt stille da uheldet skete, idet han var kørt så langt frem, at han havde oversigt og standset. Han var godt klar over, at han havde en del af skylden i uheldet."

Forsikringstageren har ikke været i stand til at afgive forklaring, idet han ved ulykken pådrog sig svære hjerneskader. Efter indbringelsen af sagen for nævnet er han afgået ved døden. Tilsyneladende er der ikke årsagssammenhæng mellem dødsfaldet og ulykkestilfældet.

En time efter ulykken er der blevet udtaget blodprøve til brug for alkoholtest. Resultatet viste:

"Ved gaskromatografisk alkoholbestemmelse fandtes:

1,621 promille alkohol

1,615 promille alkohol

Middelværdi: 1,617 promille alkohol

Følgende mindsteværdi vil kunne lægges til grund for bedømmelsen:

Blod: 1,52 promille alkohol."

Modpartens forsikringsselskab anerkendte ved afgørelse af 13/7 2005 erstatningsansvaret for ulykken.

Den 31/8 2005 afviste det indklagede selskab ulykken som dækningsberettigende med henvisning til, at forsikringstageren på ulykkestidspunktet var i spirituspåvirket tilstand, hvorefter ulykken var undtaget i henhold til forsikringsbetingelserne vedrørende ulykkestilfælde fremkaldt af den tilskadekomne under selvforskyldt beruselse.

Forsikringstagerens advokat har ikke været enig i afgørelsen og har ved skrivelse af 19/10 2005 til selskabet anført:

"Skadelidte var beruset og havde en promille på 1,52, men denne ligger i sig selv på grænsen af 'beruselse', jf. herved Ivan Sørensen Forsikringsret 1997, side 398, med referat af Østre Landsrets afgørelse af 5. november 1991, hvorefter promille mellem 1,2 og 1,5 ikke henføres til 'beruselse' i forhold til ulykkesforsikring, når der er tale om trafikskader.

Hertil kommer, at beruselsen ikke kan antages at have været hovedårsag til ulykken. Skadelidte var 'blød trafikant' og modparten havde ubetinget vigepligt. Ifølge politiets afhøringsrapport, side 3, erkendte modparten at have del i uheldet og det er ikke nøjere beskrevet, hvordan modparten bevægede sig ud fra sidevejen, men med ubetinget vigepligt, skulle modparten holde helt stille ved fortovskant, hvorved han ville have registreret knallertkøreren (se fotooptagelse over bilistens udsyn).

Jeg er også uenig i, at selskabet ikke skal dække rimelige advokatudgifter i denne sag. O.B.H. er ikke i stand til at varetage sine interesser og selskabets afvisning har gjort det rimeligt at engagere advokat."

Forsikringstagerens advokat har ved klageskrivelse dateret den 31/10 2005 indbragt sagen for nævnet med påstand om, at selskabet tilpligtes at udbetale fuld forsikringssum.

Selskabet har ved svarskrivelse af 16/12 2005 over for nævnet fastholdt afgørelsen og til støtte herfor anført:

"Af forsikringsbetingelsernes punkt 2.8.1., litra c. fremgår det, at forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede under påvirkning af alkohol.

Vi henviser i denne sammenhæng til forsikringsaftalelovens § 20 vedrørende selvforskyldt beruselse.

Således blev der en time efter uheldet kl. 14:30 udtaget blodprøve, som viste, at klager havde en alkoholpromille på 1,617. Vi henviser i denne sammenhæng til de vedlagte analyseerklæringer.

Selskabets bevisbyrde for selvforskyldt beruselse anses i praksis for løftet ved alkoholanalyseresultatet, hvorefter det herefter påhviler sikrede at bevise, at der var andre omstændigheder, der havde væsentlig betydning for ulykkens indtræden.

Klagers advokat har på vegne af klager i denne sammenhæng gjort gældende, at hovedårsagen til ulykkens indtræden var det forhold, at modparten kørte frem for ubetinget vigepligt.

Det skal hertil bemærkes, at det fremgår af politirapporten af modparten holdt stille for at orientere sig, da klager kom kørende på fortovet, hvorved uheldet skete.

Af sagens oplysninger samt billedmateriale fremgår det endvidere, at modparten alene var kørt lidt frem, således at hans bils forende kun var kommet ind over den første del af fortovet, og mere end halvdelen af fortovet var derved frit tilgængeligt med mulighed for at passere. Vi henviser i denne sammenhæng til de i politirapporten foreliggende billeder markeret med 'Elementernes placering ved politiets ankomst'.

Endvidere er fortovet i politirapporten beskrevet som et ca. 1 meter bredt asfalteret fortov, der er hævet i niveau til kantstenshøjde.

Det fremgår af resultatet af analysen af klagers blodprøve, at klager var kraftigt påvirket af spiritus ved selvforskyldt beruselse, hvorfor det må anses som godtgjort, at klagers reaktionsevne samt agtpågivenhed var væsentligt nedsat på uheldstidspunktet.

Havde klager således ikke været kraftigt påvirket af spiritus, da må det på baggrund af forholdene ved skadens indtræden lægges til grund, at han ville have bemærket, at modparten var kørt lidt frem, hvorefter klager ville haft mulighed for at undgå den fremkørte bil og køre uden om denne på den frie del at fortovet.

Det skal hertil anføres, at det fremgår af politirapporten, at uheldet skete kl. 14.30, samt at der var fuldt sigtbart, da det var dagslys og føret var tørt. Oversigtsforholdene var derfor gode, og klager kunne uden videre orientere sig.

På baggrund ovenstående må klagers kraftige påvirkning af spiritus således anses som hovedårsagen til skadens indtræden.

Vi henviser i denne sammenhæng til Ankenævnets praksis, som fastsat i AK 39.582, AK 62.378 samt AK 63.000.

Endvidere fremgår det af sagens oplysninger, at klager kørte uden brug af styrthjelm, hvilket henset til de efterfølgende skader har været med til at forøge risikoen for skade."

Nævnet har fået forelagt de i sagen vedlagte fotos.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE:**

...

**2.8. Grov uagtsomhed**, forsæt, selvmordsforsøg og beruselse m.m.

**2.8.1.** Forsikringen dækker ikke ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede:

**a.** Ved grov uagtsomhed
**b.** forsæt eller med vilje
**c.** under påvirkning af alkohol, narkotika eller andre giftstoffer
**d.** ved selvmordsbesøg."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at bevisbyrden for, at ulykkens hovedårsag er klagerens beruselse, påhviler selskabet. Dette gælder i princippet uanset alkoholpromillens størrelse.

Efter de foreliggende oplysninger må nævnet lægge til grund, at blodprøven, der blev udtaget ca. 1 timer efter uheldet, viste en alkoholpromille på 1,52 (mindsteværdi), hvorfor alkoholpromillen på uheldstidspunktet må have været højere og i alle tilfælde ikke under 1,52. På dette grundlag og efter det om kørselsuheldet i øvrigt oplyste må ulykkestilfældet anses forvoldt ved selvforskyldt beruselse, og nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist forsikringsdækning som sket.

Herefter, og da nævnet endvidere ikke finder anledning til at kritisere selskabets afslag på refundering af advokatomkostninger,

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann